

kui ka üle mägede ja läbi orgude, murega ja waewaga. Walu waigistab walu ja kaks kolkku kaswanud walu muudawad ennast kolkku õitsewaks õnneks. — Ühest seesugusest haawatud, õnnetumast õnne-kandidatist räägib järgmine jutustus, selle poolest parem kui mõni teine, et see omas peas asjas tõsi on.

Bauz'e linn Elbe jõe ühe aru ääres, on nii kena looduse-paiga peal, kui Bauzelased ja nende külalised seda iganes soowida wõiwad. Ilma waewata ei saada aga siin maailmas õnne ega ilu lätte. Ka Bauzelased ja nende külalised piawad sellepärast kõige selle looduse-ilu eest oma jägu waewa kannatama ja raskust kandma. Mitte ainult ei pia tulija, tulgu tema kust poolt tahes, kõrget mäge üles ronima, enne kui linna saab — ei, ka linna sees käiakse mägedest üles ja alla, nii et mõnes uulitsas sõita pea koguni mitte võimalik ei ole, enamist ka mitte ei sõideta. Siiski on linn elawas läbikäimises wälise maailmaga. Kauplemine ja käsitöö on õitsemas ja oma keskis elab sealine rahwale nii lõbusas osawõtmises, nagu seda keskistes linnades merest eemal enamist ikka leitakse. Selle poolest on Bauz'e linn koguni mõne teise keskise linna ees, on vähemate linnade sarnane: ühe Bauzelase osawõtmise teise elust ja asjust tipub sagebalt

lilale minema ja wõerad, kes suurematest paikadest jenna tulewad, soowiksid mõnikord vähemat osawõtmist. On üks seesugune õnnetu ennast linna müütride wahel asutanud, siis ei tohi tema enam loota, et tähelepanemata läbi maailma-kära pugeda ja omal wiisil tasakesti lõbusast elada wõiks. Tema on auusate Bauzelaste osawõtmise sihi-märgiks saanud, kes hoolsad on temale tutvustamiseks, mida tema wahest koguni mitte ei soowi ega oksi, igal poolel abiks olla, tema endise elu üle teatusti koguda, muidugi mitte tema enese poolt, waid teistest „ustatawatest“ paikadest. Mida paremaks tema elu ja lugu leitakse, seda suuremaks kasvab osawõtmise tema lohta. Peitku tema ennast oma nelja seina wahel niipalju kui tahab — ligemise-armastus leiab mulku, ja enne kui tema sellest weel diete on aru saanud, seisab tema juba kesktes weike linna „maailma-kära“. On aga asuja koguni jõukas, torraline noor poisimees, nendanimetatud „hea pere-konnast“, siis kasvab Bauz'e linna kodurahwa osawõtmise määrata, nimelt neis perekondades, kus rohkest noppimata lillakesi õitseb.

Sedawiisi oli lugu selle jutustuse algul Eduard Büchner'iga, ühe siiskandwa aptheki noore peremehega, kes seda aptheki hiljuti omale oli ostnud. Tema oli, kuidas pea „ustatawast paigast“ kuuldi,